

Pozměňovací návrh poslanců Ivany Řápkové, Jana Bauera a Jana Husáka k vládnímu návrhu zákona o statusu veřejné prospěšnosti
(sněmovní tisk č. 989)

1. V § 2 odst. 1 písm. c) zní:

“c) nerozděluje zisk po zdanění, ledaže se jedná o nadaci se smíšeným účelem; nadace se smíšeným účelem může rozdělit nejvýše třetinu zisku po zdanění osobám a způsobem určeným v zakladatelském právním jednání,”.

Odůvodnění:

Stávající znění lze snadno obejít tak, že se zisk fiktivně rozdělí osobě, na kterou se zákonné omezení nevztahuje (nastrčená osoba).

2. V § 2 odst. 1 se na konci písmene d) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

“e) zveřejňuje alespoň základní informace o své činnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup (na veřejně přístupných internetových stránkách),”.

Odůvodnění:

Zveřejňování alespoň základních informací o činnosti organizace na www stránkách je považováno za základní předpoklad její transparentnosti.

3. V § 2 se na konci odstavce 1 doplňuje písmeno f), které zní:

“f) její zakladatelé, členové statutárních a kontrolních orgánů a další osoby, které mají na rozhodování právnické osoby podstatný vliv, jsou bezúhonní ve smyslu tohoto zákona. To neplatí pro zakladatele nadace založené pořizemím pro případ smrti,”.

Odůvodnění:

§ 3 návrhu zákona komplexně upravuje, jak se posuzuje bezúhonnost osob, nicméně neříká nic o tom, které osoby mají být bezúhonné. Povinná bezúhonnost neplatí pouze pro zakladatele nadace, který v době jejího vzniku bude již mrtev – v tomto případě by byl tento požadavek kontraproduktivní.

4. V § 2 se na konci odstavce. 1 doplňuje písmeno g), které včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

“g) vede účetnictví dle jiného právního předpisu¹⁾.”

¹⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů.”.

Odůvodnění:

Navrhuje se, aby z okruhu osob způsobilých nabýt statutu byly vyloučeny ty, které stále ještě účtují (resp. budou účtovat) v soustavě jednoduchého účetnictví. Jednoduché účetnictví jako systém neumožňuje standardizované vykazování účetních informací (nelze z něj např. sestavit rozvahu a výsledovku) a je v přímém rozporu s požadavkem na transparentnost veřejně prospěšných organizací.

5. Za § 6 se vkládá nový § 7, který zní:

“ § 7

Právnícké osobě se statusem náleží výhody podle jiného právního předpisu.”.

Dosavadní § 7 až 18 se označují jako § 8 až 19.

Odůvodnění:

V původním návrhu chybí deklarace nároku právnícké osoby se statusem veřejné prospěšnosti na výhody/benefitů, které stát těmto organizacím bude poskytovat. Jde o příznání práva na benefity pro organizace, které splní podmínky pro příznání statusu.

Na právní předpisy nelze v tomto zákoně odkázat, neboť benefity budou stanoveny v zákonech, které až v budoucnosti připraví jednotlivé resorty. Prvním konkrétním příkladem je sněmovním tisk č. 1004 - novela daně z příjmu.

6. V dosavadním § 9 (nově označovaném jako § 10) odst. 1 písmeno a) zní:

“a) Účetní závěrku,”.

Odůvodnění:

Úprava číslování po vložení nového paragrafu.

Navrhuje se, aby z okruhu osob způsobilých nabýt statutu byly vyloučeny ty, které stále ještě účtují (resp. budou účtovat) v soustavě jednoduchého účetnictví. Jednoduché účetnictví jako systém neumožňuje standardizované vykazování účetních informací (nelze z něj např. sestavit rozvahu a výsledovku) a je v přímém rozporu s požadavkem na transparentnost veřejně prospěšných organizací.

7. V dosavadním § 11 (nově označovaném jako § 12) se doplňuje odstavec 3, který zní:

“(3) Zjistí-li orgán veřejné moci při výkonu své činnosti, že právnícká osoba se statusem přestala splňovat některou z podmínek spojených s právem na zápis statusu do veřejného rejstříku, nebo že porušila některou z povinností podle tohoto zákona, oznámí tuto skutečnost tomu, kdo vede veřejný rejstřík.”.

Odůvodnění:

Úprava číslování po vložení nového paragrafu.

Navrhovaná změna směřuje k tomu, aby se ten, kdo vede veřejný rejstřík, dozvěděl o tom, že právnícká osoba se statusem porušila zákon, nebo že přestala splňovat některou z podmínek pro zápis statusu. Jde například o případy, kdy osoba se statusem má dluhy na daních či pojistném, nebo některý ze členů jejích orgánů přestal být bezúhonný – příslušný orgán veřejné moci (zde správce daně, pojišťovna,

resp. rejstřík trestů) bude povinen tuto skutečnost oznámit tomu, kdo vede veřejný rejstřík, aby tento mohl podniknout další zákonné kroky.